Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26139
Copyright: Admont, Benediktinerstift

ra ſatio omiſſa ē p̄ſidiū ab hoc p̄ſtit. Alica greciū nom̄ ē.
Halicaſtrū ſimile ē. halice pondere & bonitate p̄cipua.
Ordeū dictū qd p̄ ceteris generib; frumti ante fiat aridum
ut qd ſpica eius ordines habeat. hoc tria gn̄a primū ex
aticū uocat. eo qd ſpica ei ſex ordines habeat qd quida
canterinū appellant quo animalia meliꝰ quā triticum
paſcit. ⁊ homines ſalubriuſ quā malū triticū alterum
diſticū eo qd duos ordines habeat. hc pleriq; calaticum
uocant. Tereiū trim̄ſe. quia cū cogit neceſſitas uerno ſe
minat et celerit colligit. Scandula adiuiſiōe uocatur.
Duplex ē enī ſeindit q. i. diuidit. Centenū appellatum
eo qd inpleriſq; locis iactis ſeminis eius incrementū fru
giſ centeſimū renaſcat. hinc ⁊ miliū a multitudine fruct
uocatū. Paniciū dictū qd multis in regionib; ex eo paniſ
uice hoīes ſuſtentent quaſi paniſ eiuuū. Piſtū apaſto.
ſiſamū greciū nom̄. Farrago a farre dicta. ē enī herba
hordeacia adhuc uiridis ſpicis nec dū ad maturitatem
turgentib; Spicā de maturis frugib; abuſiue dicimus.
nā p̄pe ſpica ē. cū culmi folliculū. i. extremū tumorē
ariſtę adhuc tenues in modū ſpiculi eminent. Ariſta
appellata qd priuſ ipſa areſcat. Culm ē ipſe calamus
ſpice q aradicib; naſcit. & dicit culm quaſi calam. Folli
culū eſt theca frumti inq granū ſeruat. interius aut
hęc ſup ſpicā uallo inſtructa munim̄ p̄tendit. ne auiū
minor morſib; ſpica ſiuſ fructib; exuat aut ueſtigiis
p̄teat. Stipulę ſ folia ſeuciuaginę quib; culm ambit
atq; fulcit. ne pondere frugis curuet quę ambiunt
culmū. & dicta ſtipula quaſi uſta ⁊ quaſi uſtipula. ſti
pula dicta abuſto. Collecta enī meſſe uere urit ppter